

EUROPA-
KOMMISSIONEN

DEN EUROPÆISKE UNIONS
HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT
FOR UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 19.5.2014
JOIN(2014) 21 final

FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Elementer i en EU-strategi for offentlig sikkerhed i Mellemamerika og Vestindien

FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Elementer i en EU-strategi for offentlig sikkerhed i Mellemamerika og Vestindien

I. Offentlig sikkerhed — et fælles anliggende

Den Europæiske Union er knyttet til Latinamerika og Vestindien gennem et vidtrækkende strategisk partnerskab, som blev fornyet og styrket under det seneste topmøde mellem EU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske stater (CELAC), der blev afholdt i Santiago de Chile i januar 2013. De to regioner opretholder politiske, økonomiske og samfundsmæssige forbindelser, som aldrig har været mere omfattende. De arbejder tæt sammen og indgår i en bred politisk dialog på alle niveauer — regionalt, subregionalt (Mellemamerika, Vestindien, Det Andinske Fællesskab og Mercosur) og bilateralt. EU er også en vigtig partner for udviklingen af Latinamerika og Vestindien, og der lægges i den forbindelse stor vægt på den sociale samhørighed, økonomisk udvikling, miljøspørgsmål og sikkerhed.

Manglen på offentlig sikkerhed i Latinamerika vækker bekymring og står ifølge regeringer, civilsamfundsorganisationer og offentligheden i vejen for regionens udviklingsmuligheder. Den rapport, der er udarbejdet under De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP) om menneskelig udvikling i Latinamerika for 2013-2014, understreger, at regionen nu er økonomisk stærkere, har mindre fattigdom og mere konsoliderede demokratier, men at det svage punkt er kriminalitet og manglende sikkerhed. Som anført i artikel 66 i CELAC-topmødets Havanaerklæring af 29. januar 2014 er kriminalitet og vold en hindring for fuld udvikling af Latinamerika og Vestindien, og det understreges heri også, at der er behov for regional konsensus om synet på offentlig sikkerhed med en menneskelig tilgang. På EU–CELAC-topmødet i Santiago de Chile fik højtstående embedsmænd fra begge sider til opgave at undersøge muligheden for at inkludere offentlig sikkerhed i deres fælles biregionale handlingsplan.

Udfordringerne i forbindelse med udbredt kriminalitet, et højt antal voldelige dødsfald og den generelle forringelse af den offentlige sikkerhed er særligt akutte og presserende i Mellemamerika og Vestindien. Mange lande i disse to naboregioner er på grund af deres størrelse og geografiske placering særligt sårbare. Deres sikkerhedssektorer og retsvæsener har begrænset kapacitet, og de står over for magtfulde tværnationale kriminelle grupper.

Resultatet er et alarmerende omfang af straffrihed og en kriminalitet, der er så omfattende, at den udgør en voksende trussel for den offentlige sikkerhed. Kriminaliteten rækker ud over disse lande og når eller har potentialet til at nå Europa. Både de vestindiske og de mellemamerikanske lande har vedtaget regionale sikkerhedsstrategier, som danner grundlaget for regionalt samarbejde, men de kræver international støtte.

EU kan ikke lade stå til i forhold til denne situation. EU har i mange år været en vigtig partner i samarbejdsprogrammer vedrørende forebyggelse af kriminalitet og fremme af retfærdighed i regionens lande. EU-medlemsstaterne har gennemført deres egne, ofte supplerende aktiviteter og projekter. På grund af farens omfang og dens betydning for EU's udviklingspartnerskab med Mellemamerika og Vestindien er der behov for fornyede fælles overvejelser omkring den offentlige sikkerhed i regionen. Formålet med denne meddelelse er at give input til en kohærent og koordineret EU-strategi for offentlig sikkerhed i Mellemamerika og Vestindien med særlig fokus på beskyttelse af menneskerettigheder og fremme af reformer.

EU-strategien tager sigte på at:

1. få fastlagt en fælles dagsorden for offentlig sikkerhed med regionen som led i et samlet politisk og udviklingsmæssigt partnerskab
2. styrke regeringernes evne til at tage hånd om den manglende sikkerhed samtidigt med, at menneskerettighederne sikres, og der sættes fart i forebyggelsespolitikker
3. fremme regionalt og internationalt samarbejde over for den transnationale dimension af truslerne for den offentlige sikkerhed.

II. Mellemamerika og Vestindien — en særligt presserende udfordring

I Mellemamerika og Vestindien mødes vigtige globale handelsruter, og der er her strategiske interesser på spil. De omstændigheder har potentialet til at sætte fart i udviklingen i regionen — navnlig gennem handel og investering. Den manglende sikkerhed, der præger regionen, har imidlertid en skadelig indvirkning på den økonomiske udvikling og styring og er til skade for adgangen til uddannelse, sundhedspleje og andre basale serviceydelser. Dette svækker også demokratiet, menneskerettigheder og retsstaten, der er centrale værdier, som EU ønsker at fremme.

Sårbarheden øges desuden yderligere af iboende svagheder i de økonomiske strukturer (f.eks. fattigdom, økonomisk ulighed og arbejdsløshed), som især berører oprindelige folk og de sorte befolkningsgrupper. Samfundsmæssige og kulturelle faktorer øger sårbarheden, familier og samfund opløses, der er et omfattende alkohol- og stofmisbrug og udbredt kønsrelateret vold. Naturkatastrofer er også med til at bremse udviklingen.

Problemer med regeringsførelse, organiseret kriminalitet og manglende økonomiske muligheder forstærker hinanden gensidigt. De truer med at skabe en negativ spiral med vold og underudvikling, som Mellemamerika og Vestindien kunne blive fanget i for en lang periode. Hvis det sker, vil befolkningerne blive ude af stand til at nyde godt af Latinamerikas økonomiske vækst, samtidigt med at den internationale organiserede kriminalitet får bedre fodfæste.

Som det fremgår i det følgende ville dette få mange forskellige konsekvenser.

Det er en vanskelig opgave for staterne i regionen at leve op til deres ansvar for offentlig sikkerhed.

De vigtigste karakteristika er:

- En høj grad af straffrihed på grund af manglende kapacitet til efterforskning og retsforfølgning, der hænger sammen med udbredt korruption i sikkerhedssystemet og i retsvæsenet¹.
- Overfyldte og ineffektive fængsler, som i stedet for at tilbyde muligheder for reintegration og rehabilitering giver anledning til betydelig bekymring med hensyn til menneskerettigheder².
- Generelt lav skatteopkrævning (under 18 % af BNP) og derfor også en manglende finansiell kapacitet til at opfylde landenes ansvar for så vidt angår offentlige serviceydelser og sikkerhed. En meget sigende konsekvens af dette er, at der er flere private sikkerhedsvagter end politifolk i regionen (i Guatemala er der f.eks. ca. seks sikkerhedsvagter pr. politimand og i Honduras ca. 4,9 sikkerhedsvagter pr. politimand sammenlignet med et gennemsnit i 34 europæiske lande på ca. 0,8 sikkerhedsvagter pr. politimand)³, hvilket yderligere øger uligheden med hensyn til sikkerhed.
- Vanskeligheder med territorial kontrol og grænseforvaltning plus en række ulmende stadigt uløste territoriale stridigheder mellem lande i regionen, som letter menneskehandel og ulovlig transport i regionen⁴.

Foruroligende indikatorer for usikkerhed

¹ UNDP, Regional Development Report for Latin America 2013–14: Citizen security with a human face, "Impunidad" (s. 36).

² Ibid., "Las cárceles" (s. 122).

³ Tal for Guatemala/Honduras: ibid. (s. 150); 34 europæiske lande: Confederation of European Security Services (CoESS), Private Security Services in Europe, Facts & Figures, 2011 (s. 143).

⁴ Association of European Border Regions (AEBR), Cross-border Cooperation in Latin America: Final Report, 2010, "Obstacles Identified" (s. 48).

Indikatorer for offentlig usikkerhed viser, hvor dramatisk kriminelle grupper øver indflydelse på sårbare stater. Disse indikatorer er særligt høje i Mellemamerika, og de ligger betydeligt højere i Vestindien end gennemsnittet for verden i øvrigt. Antallet af mord er det højeste i verden, og det ligger et godt stykke over det "epidemiske" niveau på 10 mord pr. 100 000 indbyggere i mange lande. Det store antal mord optræder også sammen med et uacceptabelt stort omfang af andre forbrydelser, der i alvorlig grad berører borgernes livskvalitet. Den seneste rapport, der er udarbejdet under De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP) for 2013–14, angiver de omkostninger, som usikkerheden medfører for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling⁵.

Meget af den alvorlige vold udøves af organiserede kriminelle grupper, som konkurrerer om lukrative narkotikaruter og territorial kontrol. 80 % af de ulovlige stoffer, der beslaglægges ved USA's grænser, passerer gennem Mellemamerika og Mexico - ifølge Organisationen af Amerikanske Stater (OAS)⁶. Øerne i Det Caribiske Hav fungerer som en vigtig transitzone for sendinger af stoffer fra Sydamerika til Europa, USA og Canada. I 2009 blev der beslaglagt mere end 7 ton kokainhydroklorid i regionen⁷.

En hel række andre aktiviteter supplerer og understøtter organiseret kriminalitet, herunder menneskehandel og våbenhandel, pengeafpresning og hvidvaskning af penge. Stofmisbrug, lokal narkotikahandel og tilknyttet kriminalitet er tiltagende, og det samme gælder hvidvaskning af penge, kidnapning og mord. Angreb mod ejendom og almindelig kriminalitet er også udbredt.

Sårbare grupper (f.eks. kvinder og unge) er særligt udsatte. Unge drages nemt ind i kriminelle aktiviteter og er ofte dem, der rammes hårdest af vold. Kvinder udgør en femtedel af mordofrene i Latinamerika og Vestindien. På verdensplan er det tilsvarende tal en ellevtedel⁸.

Under disse omstændigheder er der en tendens til, at borgerne mister tilliden til, at regeringerne kan tilbyde basale offentlige tjenesteydelser og ikke længere forventer, at deres regeringer påtager sig ansvaret for sikkerheden. I visse tilfælde kontrolleres hele regioner og kvarterer af den organiserede kriminalitet.

Specifikke initiativer som f.eks. mægling mellem de parter, der er involveret i kriminalitet, kan midlertidigt reducere volden. Våbenhvilen mellem bander i El Salvador, hvor antallet af mord er faldet med 50 % siden marts 2012, er et eksempel herpå. De berørte parter er imidlertid enige om, at for at opnå varige resultater bør denne indsats være politisk godkendt

⁵ Henvisning til UNDP's *Regional Development Report for Latin America 2013–14: Citizen security with a human face*: "Mange siger, at de ikke mere går ud for at købe ind eller i deres fritid".

⁶ OAS, *Report on the Drug Problem in the Americas*, 2013.

⁷ OAS, *Report on Citizen Security in the Americas*, 2012, s. 91. Beslaglæggelserne vedrører Bahamas, Den Dominikanske Republik, Saint Vincent og Grenadinerne, Jamaica og Trinidad og Tobago.

⁸ OAS, *La Seguridad Publica en las Américas*, 2008.

af regeringerne, og der kræves desuden en omfattende indsats for at tage hånd om de underliggende årsager til volden.

Civilsamfundet er begyndt at reagere stærkt over for krisen i forbindelse med den offentlige sikkerhed. De legitime myndigheder anmodes om at gennemføre reformer, og der appelleres til internationale donorer om at yde støtte. Civilsamfundets initiativer omfatter støtte til menneskerettighedsaktivister og ofre for vold, fremme af forsoning, borgerskab og respekt for retsstaten og migranternes rettigheder, indsats for at reducere efterspørgslen efter narkotika og fremme af økonomiske initiativer og selvstændig virksomhed.

Indbyrdes forbundne sikkerhedsudfordringer, hovedsageligt i forbindelse med narkotikahandel, har konsekvenser, som strækker sig ud over regionen.

Narkotikahandel og væksten i bandeaktiviteter er potentielt en alvorlig risiko for EU, der tegner sig for 26 % af den kokain, som forbruges på verdensplan. En betydelig del af den kokain, der er bestemt for Europa, transporteres fortsat via Vestindien. En fælles rapport fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) og EUROPOL med titlen *Cocaine: A European Union perspective in the global context* (2010) fremhævede en markant forøgelse af handelen med kokain via Sydamerika og Mellemamerika, som er bestemt for Europa. I en anden rapport bemærkes det desuden, at de latinamerikanske narkotikakarteller er permanent til stede i flere EU-lande (primært Italien, Nederlandene og Spanien)⁹. I EU's periferi undermineres stabiliseringsindsatsen af illegale narkotikanetværk, navnlig i Guineabugten.

III. EU's forholdsregler

EU står over for denne udfordring som en partner med en lang tradition for udviklingssamarbejde i begge subregioner. EU støtter **sikkerhedsstrategien for Mellemamerika** (ESCA), der blev vedtaget på Guatemalakonferencen i 2011 og koordineres af det mellemamerikanske integrationssystem (SICA), og **den vestindiske sikkerhedsstrategi**, der blev vedtaget i februar 2013 af statsoverhovederne i Det Caribiske Fællesskab (CARICOM).

EU's støtte vil bidrage til, at nye og eksisterende aftaler anvendes hensigtsmæssigt, navnlig den fælles partnerskabsstrategi for EU og Caribien og associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika. Den vil blive baseret på de mange erfaringer med samarbejde med regionen og vil tage sigte på at gøre effektiv brug af de eksisterende samarbejdsinstrumenter. Den vil også bygge på en række sektordialoger og samarbejdsmekanismer såsom de regionale

⁹ Europol, Impact of Mexican OCGs on the OC situation in Europe, Scan Policy Brief — Threat Notice 012-2013.

dialoger om narkotika, migration og kønsdiskriminering og nationale bilaterale dialoger vedrørende narkotika og sikkerhed.

EU's forholdsregler afspejler den aktuelle bekymring med hensyn til de farer, som er forbundet med organiseret kriminalitet og fejlslagne stater, der allerede blev identificeret i **EU's sikkerhedsstrategi 2003**¹⁰, og de er i tråd med **EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser**, der blev fastlagt i 2013.¹¹ EU's tilgang er også baseret på andre EU-politikdokumenter:

- Den interne sikkerhedsstrategi, som omhandler internationale kriminelle netværk, hvidvaskning af penge, korruption og narkotikasmugling (KOM/2010/673)
- Dagsordenen for forandring, som anerkender forbindelsen mellem sikkerhed og udvikling, demokrati, menneskerettigheder og retsstaten (KOM/2011/637 endelig)
- Meddelelsen *Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil — En mere effektiv tilgang* (KOM(2011) 0886)
- Narkotikastrategien (2013-20) med dens fokus på en afbalanceret, evidensbaseret tilgang til narkotikapolitikken (2012/C 402/01)
- Meddelelsen *Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser* (COM/2012/492 final)
- Strategien til bekæmpelse af ulovlig ophobning og handel med håndvåben og lette våben og ammunition, der udpeger Latinamerika som en region, der er berørt af spredning og en for omfattende ophobning af håndvåben og lette våben (5319/06)
- EU's indsatsorienterede dokument om styrkelse af EU's eksterne dimension inden for bekæmpelse af menneskehandel (19.11.2009 — 11450/5/09 REV 5)
- Meddelelsen om bekæmpelse af korruption i EU (KOM(2011) 308 endelig), som påpegede behovet for at styrke kapaciteten til korruptionsbekæmpelse i partnerlandene
- Europa-Parlamentets undersøgelse vedrørende en vurdering af EU's tilgang til en reform af sikkerhedssektoren med sin integrerede menneskerettighedsbaserede tilgang til styrkelse af både effektiviteten og ansvarligheden i sikkerhedssektoren (PE 433.837).

EU inddrager også undersøgelser og henstillinger hidrørende fra kompetente multilaterale institutioner, navnlig UNDP-rapporterne om borgernes sikkerhed i henholdsvis Latinamerika (2013) og i Vestindien (2012) samt OAS-rapporterne om narkotikaproblemet i Nord-, Mellem- og Sydamerika (2013) og offentlig sikkerhed i Nord-, Mellem- og Sydamerika (2008).

Man vil med strategien forsøge at nå nedenstående mål i Mellemamerika og Vestindien.

¹⁰ EU's sikkerhedsstrategi for 2003, der senere blev ajourført og bekræftet af Det Europæiske Råd i 2008.

¹¹ Den fælles meddelelse af 11. december 2013 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant/næstformanden til Europa-Parlamentet om EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser (JOIN(2013) 30 final).

Mål I: Yderligere udvikling af en fælles dagsorden for offentlig sikkerhed med regionen

Øget **politisk dialog** bliver det vigtigste instrument til at nå dette mål. EU vil basere sig på regionale strategier, der er vedtaget af både Mellemamerika og Vestindien, og samarbejde med partnerregeringer på nationalt og regionalt plan med henblik på fastlæggelse af en fælles politisk og operationel dagsorden. Dette burde sikre gennemsigthed og retningslinjer for alle berørte på begge sider.

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vil gennem de etablerede kanaler sikre, at EU og medlemsstaterne har tilstrækkelige muligheder for at udveksle den information, de har brug for, for at øge synergien og sammenhængen i deres respektive aktiviteter.

I.1 Samarbejdsdagsorden baseret på centrale sikkerhedsudfordringer på nationalt plan

EU-delegationen og EU-medlemsstaternes ambassader i værtslandet vil indgå i et tæt samarbejde om analysen af situationen med hensyn til den offentlige sikkerhed. Konfliktanalyse og evnen til at tilbyde eller støtte mægling i langvarige konflikter vil være særligt nyttig i den henseende.

I.2 Regionale dialoger med Mellemamerika og Vestindien.

EU — Mellemamerika

De mellemamerikanske landes vedtagelse i 2011 af en ny regional sikkerhedsstrategi for Mellemamerika (ESCA) var et betydningsfuldt resultat. Det forhold, at SICA-lande begyndte at arbejde sammen om et spørgsmål, der hænger så tæt sammen med den nationale suverænitæt, var et vigtigt skridt i den regionale integrationsproces og i forsøget på at finde muligheder for internationalt samarbejde. Sammen med den foreløbige ikrafttræden af associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika – og snart aftalen om politisk dialog og samarbejde (PDCA) – vil ESCA frembyde nye muligheder for en styrket politisk dialog mellem EU og Mellemamerika om spørgsmål vedrørende offentlig sikkerhed.

Generalsekretariatet for SICA bliver hovedsamarbejdspartneren i forbindelse med koordineringen angående dette spørgsmål til dels gennem ESCA-venskabsgruppen.

De spørgsmål, der skal behandles under disse udvekslinger med de mellemamerikanske regionale myndigheder kunne være:

- de seneste tendenser og udviklinger inden for den regionale sikkerhed under hensyn til bedste praksis og de erfaringer, der er gjort
- politikker for offentlig sikkerhed og lovgivning i kampen mod kriminalitet og straffrihed, fremme af inklusiv forebyggelse af kriminalitet og rehabilitering, bistand til ofre og forsoning
- de institutionelle rammer for offentlig sikkerhed, behov for kapacitetsopbygning og de omfattende reformer, der er planlagt for retsvæsenet og sikkerhedssektoren (politi, fængselsvæsenet og retsvæsenet)
- internationalt og regionalt samarbejde mellem mellemamerikanske lande og muligheder, udfordringer og problemer i tilknytning til gennemførelsen af Mellemamerikas sikkerhedsstrategi; i denne kontekst bør der tages hånd om hindringer for samarbejde som f.eks. uløste grænsespørgsmål i en bredere kontekst
- merværdien af EU-samarbejdet og dets effekt samt de fremtidige behov og kursen for samarbejdet, hvor det er relevant.

Den fælles partnerskabsstrategi for EU og Caribien

I november 2012 vedtog EU og det vestindiske forum for landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (AVS-landene) – CARIFORUM – en fælles partnerskabsstrategi for Den Europæiske Union og Vestindien med det formål at etablere et stærkere partnerskab mellem EU og Vestindien. Det er hensigten, at man med partnerskabet skal gå videre end til det traditionelle forhold mellem donor og modtager for at etablere rammer bestående af fælles interesser, der inddrager den politiske dimension sammen med de traditionelle hensyn til udviklingssamarbejde og handelsforbindelser. Kriminalitet og sikkerhed udgør tilsammen et af de fem prioriterede områder under partnerskabet.

Inden for disse rammer og i henhold til artikel 8 i AVS-EU-partnerskabsaftalen er EU i jævnlig politisk dialog med CARIFORUM under fuld hensyntagen til regionens egen sikkerhedsstrategi, der blev vedtaget i februar 2013 af CARICOM-statsoverhovederne.

Det vestindiske gennemførelsesagentur for kriminalitet og sikkerhed (IMPACS), det regionale sikkerhedssystem (RSS), den vestindiske task force for finansiel indsats (CFTAF) og det vestindiske råd for håndhævelse af toldlovgivning (CCLEC) er centrale aktører i den henseende. EU har ydet finansiel støtte til flere af disse agenturer under den 10. Europæiske Udviklingsfond.

Der vil blive fastlagt egnede mekanismer til sammenknytning af de to oven for nævnte regionale dialoger med medlemmer af SICA og CARICOM. Den eksisterende koordinationsmekanisme for SICA-CARIFORUM kunne være velegnet til dette formål.

I.3 EU-CELAC-dialog

Den eksisterende EU-CELAC-handlingsplan er den overordnede ramme for det biregionale samarbejde. Selvom den dækker visse vigtige spørgsmål i forbindelse med sikkerhed (navnlig narkotika og migration), omfatter den ikke offentlig sikkerhed som et selvstændigt område.

Et muligt kapitel om offentlig sikkerhed i EU-CELAC-handlingsplanen kunne definere en fælles biregional forståelse af de vigtigste udfordringer, identificere fælles principper for en fælles indsats og udstikke de vigtigste linjer for et fælles biregionalt arbejdsprogram, hvad angår dialog og samarbejdsaktiviteter.

Sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med denne strategi kan også drøftes inden for rammerne af bilaterale politiske dialoger (med interesserede CELAC-medlemmer).

Resultaterne af eksisterende sektordialoger (om prækursorer med Bolivia, Chile, Colombia, Ecuador, Peru, Venezuela og Mexico, om sikkerhed med Mexico og om narkotika med Brasilien) vil om nødvendigt blive inddraget i de initiativer, der er dækket af denne strategi.

I.4 Styrket koordinering med andre relevante aktører

Det er EU's ønske at udbygge diskussionerne om sikkerhed i regionen med relevante multilaterale eller internationale organisationer, der er i besiddelse af betydelig ekspertise, f.eks. OAS, den interamerikanske udviklingsbank (IADB), Verdensbanken, FN-organer (som f.eks. UNDP og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC)(IADB), — UNODC), Commonwealthlandene og SEGIB.¹² EU vil også fremme diskussioner med relevante internationale og regionale civilsamfundsorganisationer (f.eks. universiteter, tænketanke og observatorier). EULAC-fonden kunne også spille en nyttig rolle med hensyn til at forbedre forståelsen af problemet.

EU vil desuden søge at øge sin udveksling af information om sikkerhedssituationen i Mellemamerika og Vestindien med USA og Canada, eftersom begge nationer er vigtige aktører på dette område¹³. Begge lande har for nyligt vedtaget en overordnet tilgang, der ligesom EU's omfatter institutionel kapacitetsopbygning, forebyggelse af vold og reduktion af efterspørgslen efter narkotika.

Mål II: Forbedring af regeringernes evne til at levere offentlige tjenesteydelser af tilfredsstillende kvalitet

¹² Det Iberoamerikanske generalsekretariat.

¹³ I Canadas tilfælde er der særlig fokus på Vestindien.

II a. Støtte til lovgivningsreformer til forøgelse af ansvarligheden

Der er gjort fremskridt med hensyn til lovgivning og regeringsførelse, der understøtter staternes evne til at levere tjenesteydelser, der vedrører offentlig sikkerhed. Kapaciteten er imidlertid stadig begrænset, og der er et klart potentiale for yderligere samarbejde mellem EU, medlemsstaternes agenturer og regionens institutioner. Der kan blive tale om et samarbejde på områder som f.eks. **reform inden for retfærdighed og sikkerhedssektoren, lovgivningsreformer og politikreformer til fremme af menneskerettigheder, ulovlig narkotikahandel, hvidvaskning af penge og bekæmpelse af korruption og straffrihed.**

På områder som f.eks. narkotikapolitik forebyggelse af anvendelsen af prækursorer, hvidvaskning af penge og folkesundhed bør det styrkede samarbejde, der bygger på eksisterende aktiviteter inden for rammerne af samarbejdsprogrammet mellem Latinamerika og Den Europæiske Union vedrørende narkotikapolitikker (COPOLAD) og kokainruteprogrammet¹⁴, videreføres. Dette samarbejde bør omfatte udveksling af information og operationelle oplysninger mellem institutioner i regionen, f.eks. **Den Interamerikanske Kommission for Kontrol med Narkotikamisbrug (CICAD), politisamfundet for Nord-, Mellem- og Sydamerika (AMERIPOL), det vestindiske implementeringsagentur for kriminalitet og sikkerhed (IMPACS)** og organer som **Europol, Interpol og EMCDDA, samt det maritime analysecenter for narkotika (MAOC-N).** Der vil i forbindelse med ethvert samarbejde blive taget hensyn til kapacitet, prioriteter og retlige mandater for de berørte agenturer og lande, og målet er at forbedre den måde, hvorpå de regionale netværk fungerer.

Yderligere elementer som f.eks. lovgivningsrammerne for beskyttelse af børn, kvinder og andre sårbare grupper (navnlig fordi de ofte er hårdest ramt af vold og usikkerhed). Gennemsigtigheden i forbindelse med sikkerhedsrelaterede udgifter og styrkelse af parlamenternes demokratiske tilsyn (med bistand fra ombudsmænd og revisionsorganer) bør også fremmes. Der kan overvejes specifikke aktiviteter, som omfatter samarbejde med lokale organisationer med henblik på formulering af relevante politikker, idet der tages hensyn til de relevante rammer, f.eks. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1325 om kvinder, fred og sikkerhed.

II b. Opbygning af kapacitet til retshåndhævelse og kapacitet hos retsvæsenet og fængselsvæsenet

Samarbejdet mellem Mellemamerika, Vestindien og EU bør fremme en omfattende og afbalanceret **reform af retsvæsenets og sikkerhedssektorens institutioner** (herunder inden for fængselsvæsenet og med hensyn til politikker, der skal fremme rehabilitering og alternativer til fængsling). Dette bør ledsages af støtte til politikker til bekæmpelse af ulovlig

¹⁴ Under sidstnævnte bl.a. projekter som PRELAC— om kemiske prækursorer— og GAFISUD — om hvidvaskning af penge.

narkotikahandel, hvidvaskning af penge, korruption og straffrihed. Der kan også ydes støtte til politikker, der tager sigte på at fremme regulering og tilsyn med private sikkerhedsvirksomheder og til udveksling af bedste praksis med hensyn til kontrol med overførsel af konventionelle våben¹⁵.

I lyset af meddelelsen om ordningen for uddannelse i retshåndhævelse¹⁶ kan der desuden også blive tale om mere vedvarende og effektiv støtte til regionen til opbygning af kapaciteten til retshåndhævelse gennem tilbud om uddannelse eller vidensdeling og god praksis (EUROPOL og CEPOL kan muligvis spille en rolle her). De såkaldte twinningprojekter, som anvendes inden for EU, kunne også udgøre en god model for det fremtidige samarbejde med regionen.

Støtte til udvikling af den nationale og regionale kapacitet til indsamling og analysering af **statistiske oplysninger** om kriminalitet og til overvågning af kriminalitetstendenser ville også øge evidensbaseret beslutningstagning og internationalt samarbejde i regionen.

II c. Støtte til regeringer i deres bestræbelser på at give forskellige samfundsgrupper flere beføjelser

Der gennemføres samarbejdsaktiviteter i partnerskab med regeringer og de samfundsgrupper, de betjener, med henblik på at fremme den samfundsøkonomiske udvikling og reducere volden. I Mellemsamerika og Vestindien satser man navnlig på øget anvendelse af fredelige metoder til konfliktløsning i samfundet og udvikling af muligheder for alle dele af befolkningen.

Efter yderligere analyse kunne samarbejdsområderne omfatte fremme af økonomisk vækst, fremme af erhvervsuddannelse og iværksætteri som en måde, hvorpå der kan skabes beskæftigelse og alternativer til kriminalitet, støtte til ofre for vold (herunder eventuelt gennem humanitær bistand), forsoning og rehabiliterings- og reintegrationsprojekter, udvikling af alternativer til fængsling for småforbrydelser, beskyttelse af sårbare grupper i samfundet, styrkelse af civilsamfundets kontrolmekanismer og støtte til initiativer, der fremmer mægling, fredsopbygning og begrænsning af efterspørgslen efter narkotika.

Hvad angår mål II, vil EU og medlemsstaterne som et første skridt foretage en kortlægning, der omhandler alle de aktiviteter, som de gennemfører i den region, der har relevans for den offentlige sikkerhed. Denne kortlægning vil gøre det nemmere at dele erfaringer, tilvejebringe information om mulig synergi og områder for yderligere engagement og at undgå overlappende indsats. Den bør ajourføres jævnligt og videreformidles til værtslandene og

¹⁵ Under traktaten om våbenhandel.

¹⁶ "Meddelelse om etablering af en europæisk ordning for uddannelse i retshåndhævelse", COM(2013) 172 final.

andre donorer og vil indgå i den fælles planlægning. Denne strategi vil ligge til grund for den indsats, EU og medlemsstaterne fremover gør på dette område.

I forbindelse med sin indsats vedrørende retsstaten, retfærdighed og reform af sikkerhedssektoren vil EU også basere sig på de erfaringer, der allerede er gjort af civile EU-missioner i andre regioner i verden. Ekspertise hos de enheder i EU-Udenrigstjenesten, som planlægger og gennemfører disse missioner, og eventuelt hos militæret kunne anvendes i forbindelse med planlægning og evaluering af aktiviteter under denne strategi med henblik på at støtte politisk dialog og samarbejde med regionen.

Igangværende eller fremtidig mægling i lande eller mellem lande, der gennemføres af flere aktører i regionen, kunne støttes efter anmodning.

Mål III: Fremme af regionalt og internationalt samarbejde om operationelle aktiviteter med henblik på at bekæmpe usikkerhed i Mellemamerika og Vestindien

EU vil fremme udveksling og samarbejde mellem regionale institutioner og internationale aktører, navnlig med hensyn til den organiserede kriminalitets tværregionale aspekter. Regionens lande står over for lignende problemer og har stort set de samme institutioner. Udveksling af viden tjener til at styrke deres fælles kapacitet.

Denne indsats kunne tage form af udvekslingsprogrammer, der gennemføres af specialiserede agenturer, eller støtte til omhyggeligt udvalgte forsøg på tværregionalt samarbejde. Øget inddragelse af organisationer som **Europol, Eurojust og Frontex** inden for deres ansvarsområder og stærkere samarbejde med regionale organisationer/initiativtagere kunne være nyttigt i den henseende.

Der bør være særlig opmærksomhed på bedre sammenknytning af ressourcer, der anvendes af medlemsstaterne i regionen (f.eks. gennem forbindelsesofficerer) og EU-agenturer. Dette kunne omfatte forbedring af retshåndhævelsen og retligt samarbejde og styrkelse af samarbejdet mellem regionale netværk, f.eks. regionens **netværk af anklagere mod organiseret kriminalitet (REFCO)**, **det iberoamerikanske netværk for internationale retligt samarbejde (IberRed)**, **konferencen for justitsministre fra iberoamerikanske lande (COMJIB)** og europæiske netværk.

I tråd med den fælles meddelelse om EU's strategi for cybersikkerhed, JOIN(2013) 1 final fra februar 2013 vil der med strategien blive lagt op til en fortsættelse af dialogen med de relevante internationale partnere for at sikre et effektivt forsvar, identificere områder for samarbejde og undgå overlappende indsats på området cybersikkerhed og bekæmpelse af cyberkriminalitet.

Det regionale netværkssamarbejde kunne drage fordel af fremme af andre fælles aktiviteter som f.eks. støtte til udvikling af koordinationsmekanismer til indsats over for komplekse flerdimensionelle kriser og bidrage til at etablere en mere effektiv **indsats over for kriser og tidlig varsling**.

Konklusion

Den manglende sikkerhed i Mellemamerika og Vestindien er til skade for millioner af mennesker i deres dagligdag. Den berører menneskerettighederne, retsstaten og den økonomiske udvikling i regionen og udgør en betydelig hindring for regional stabilitet og samarbejde.

Eftersom regionens regeringer søger at tage udfordringen op, er EU nødt til at gøre det samme. Vores partnerskab, der går langt tilbage i tiden, og de tilknyttede økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser er på spil. Den Europæiske Union tilbyder dialog og praktisk samarbejde vel vidende, at den har lige så meget at lære af sine partnere, som den kan lære andre. Det er med denne strategi EU's ønske at møde sine partnere i Mellemamerika og Vestindien med en åben og samlet tilgang.

Denne strategi vil danne grundlaget for vores samarbejde med partnerlande på sikkerhedsområdet. Samarbejdet med partnerne på subregionalt og nationalt plan bør gå i gang hurtigst muligt, og det næste EU-CELAC-topmøde, der afholdes i 2015, kunne udgøre en egnet lejlighed til at foretage en politisk evaluering af strategien og træffe fælles afgørelser for hele kontinentet.